

Sygn. akt V U 1330/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 roku w Białymstoku

sprawy **Z. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.**

o emeryturę

na skutek odwołania **Z. K.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.**

z dnia 14 czerwca i 2 sierpnia 2012 roku

Nr (...)

I. Oddała odwołania od obu decyzji.

II. Zasądza od **Z. K.** na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w (...) (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 1330/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 14.06.2012r. odmówił przyznania **Z. K.** prawa do wcześniejszej emerytury ponieważ nie udowodnił, że pracował do 1.01.1999r. co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach oraz ze względu na zbyt krótki okres składkowy i nieskładkowy.

W odwołaniu od tego orzeczenia ubezpieczony zarzucił organowi rentowemu błędne ustalenie długości jego okresu składkowego. Od 7.08.1972r. do 27.09.1973r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...), od 17.07.1973r. do 14.09.1974r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B., od 7.01.1976r. do 22.10.1977r. w Zakładzie Karnym w Ł.. Według wpisu znajdującego się w dowodzie osobistym pracował do 11.06.1983r. i od 1.08.1985r. Uwzględnienie tych okresów spowoduje, że będzie spełniał zakwestionowany warunek dotyczący okresu składkowego.

Organ rentowy po zapoznaniu się z nowymi dowodami decyzją z dnia 2.08.2012r. ponownie odmówił przyznania Z. K. prawa do emerytury. Nie uwzględnił zatrudnienia od 7.08.1972r. do 27.09.1973r. oraz pracy w szczególnych warunkach w latach 1972 – 1973 i 1973 – 1974.

W odwołaniu od tego orzeczenia wnioskodawca powołał się na zaświadczenie dotyczące pracy w 1972r. Przy jego pomocy udowodni, że pracował ponad 25 lat. W latach 1987 – 1998 prowadził działalność gospodarczą. Zajmował się transportem osobowym. Okres ten został bezpodstawnie pominięty przez organ rentowy.

Na podstawie przedstawionych wyżej zarzutów zażądał zmiany obu decyzji i przyznania mu prawa do emerytury.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania Z. K. są niezasadne.

We wniosku o emeryturę podał, że urodził się 28.11.1949r. Dołączył do niego zaświadczenia i świadectwa pracy dotyczące zatrudnienia od 1.09.1964r. do 1982r. i prowadzenia działalności gospodarczej w latach 1987 – 1998.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym mężczyznom urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeśli w dniu wejścia w życie ustawy (1.01.1999r.) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat (15 lat) oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (25 lat).

Taka emerytura przysługiwała pod warunkiem rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem. Od 1 stycznia 2013r. ubezpieczony może nabyć emeryturę będąc stroną stosunku pracy. Wg. art 32 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed 1.01.1949r. będącym pracownikami, o których mowa w art. 2-3, zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt. 1. Wiek emerytalny, rodzaje prac oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3, przysługuje prawo do emerytury ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach.

Wg art. 100 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. prawo do świadczenia określonego w niej powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia. Zakres przedmiotowy ustawy (art. 1) obejmuje w pierwszej kolejności warunki nabywania prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnego i rentowego. Postępowanie w sprawie o świadczenie ma charakter wnioskowy. Organ rentowy i sąd orzekają o istnieniu lub nieistnieniu prawa na podstawie określonych dowodów.

Dowodami takimi są świadectwa pracy, zaświadczenia, angaże legitymacje, etc.

(...) Urząd Wojewódzki 22.10.2010r. zaświadczył, że Z. K. od 1.09.1964r. do 24.06.1967r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B. na podstawie umowy o naukę zawodu: stażysty – monter.

Na rozprawie w dniu 5 marca 2013r. ubezpieczony potwierdził, że zajmował się transportem osobowym i towarowym od 1.12.1968r. do 1.03.1972r. oraz od 1982r. Miał koncesję na przewóz osób własnym autobusem.

Jest absolwentem (...). W tej szkole uczył się w latach 1964 – 67. W aktach osobowych znajduje się odpis świadectwa ukończenia tej szkoły. Była to (...) Szkoła Budowlana przy (...) Przedsiębiorstwie Budownictwa Miejskiego w B..

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20.01.2011r. (II UK 169/10 – LEX Nr 786387) uznał, że okresy nauki zawodu odbywanej przed dniem 1.01.1975r. w ramach umowy zawartej na podstawie przepisów ustawy z

dnia 2.07.1958r. o nauce zawodu, przyuczeniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy, były okresami zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Nie jest to jednak wystarczające do uznania tych okresów za okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach w myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia RM z 7.02.1983r. Uczeń przyuczony do wykonywania określonych w art. 32 ust. 2 ustawy z 17.12.1998r. prac o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia nie mógł ich wykonywać i faktycznie nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zdaniem Sądu Okręgowego brzmienie art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jest jednoznaczne. Z prawa do wcześniejszej emerytury mogą skorzystać tylko pracownicy.

Na podstawie art. 184 mogą ją nabyć byli pracownicy. Sąd Najwyższy uznał, że nie przysługuje ona osobom zatrudnionym na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, członkom rolniczych spółdzielni produkcyjnych, zatrudnionym na podstawie umowy o pracę nakładczą. Nie przysługuje także osobom prowadzącym osobiście działalność polegającą na świadczeniu usług transportowych samochodem ciężarowym lub autobusem.

Byłe Prezydium (...) w B. zaświadczyło, że ubezpieczony miał zezwolenie na prowadzenie transportu drogowego samochodem (...) od 19.02.1971r. do 19.02.1972r.

Wg zaświadczenia Prezydium (...) z 30.06.1972r. od 13.11.1968r. do 3.08.1970r. prowadził działalność przy użyciu taksówki osobowej.

Organ rentowy na podstawie własnych danych przyjął, że z tytułu prowadzenia działalności podlegał ubezpieczeniu społecznemu w następujących okresach: 1.07.1969r. – 31.05.1970r., 1.02.1971r. – 31.01.1972r., 1.04.1987r. – 31.12.1998r. Od 12.06.1982r. do 31.12.1983r. skorzystał z urlopu bezpłatnego a od 1.01.1984r. do 31.03.1987r. nie podlegał żadnemu ubezpieczeniu. W ocenie Sądu tylko gdyby w okresie od 11.06.1967r. do 11.06.1982r. stale pracował w szczególnych warunkach spełniłby warunek 15 lat pracy w takich warunkach. Z przedstawionych wyżej dowodów wynika, że w latach 1968 – 72 nie był pracownikiem. Nie jest więc w stanie tego udowodnić.

Z podanych wyżej względów Sąd uznał oba odwołania za całkowicie bezzasadne i dlatego oddalił je na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc.